

Derimod vil jeg sige til indenrigsministeren, at jeg har jo også gået i skole og lært dansk, og jeg forstod det sådan, at indenrigsministeren ikke er afvisende over for at prøve at finde en løsning på det her problem, og jeg så også, at heller ikke den socialdemokratiske ordfører var afvisende, og det synes jeg lyder godt.

Vi kunne selvfølgelig stemme for forslaget, som det er, men vi så hellere, at man lavede den ordning, at de, der ville i Folketinget, begyndte at samle underskrifter ind for at blive opstillingsberettiget f.eks. nu efter det folketingsvalg, der lige har fundet sted, og så skulle de underskrifter gælde til efter det kommende folketingsvalg, således at man havde tiden fra ét valg til et andet til at samle underskrifter ind.

Vi synes i Fremskridtspartiet, at det er en undertrykkelse af demokratiet, at man ikke forholdsvis let kan få lov – som hr. Kristian Thulesen Dahl fremførte – til at afprøve sit mandat her. Derfor vil vi støtte Enhedslistens forslag, og der er ingen grund til at forlænge debatten. Der kunne siges meget og meget om det, men vi lever i et land, hvor alle synspunkter skal have lov til at komme frem, og det er jo ikke nok bare at få vedtaget dette her forslag. Man skal også, som det er fremgået, ud og prøve, om man har to procents opbakning i befolkningen, og det er uhyre svært mange gange.

Det Konservative Folkeparti nyvurderer så mange andre ting i disse tider – vederlag, og jeg ved ikke, hvad det hedder alt sammen; der er så mange nyskabelser i den sidste uge eller de sidste 14 dage – og så kunne man måske også på det her område se lidt mere moderne på tingene og være positiv over for det her.

Jeg tror, det vil tjene Det Konservative Folkeparti til stor ære.

Vibeke Peschardt (RV):

Nu er det ikke så lang tid siden, vi har behandlet et tilsvarende forslag fra Enhedslisten, der nu har kocht det ned til kun lige at handle om godkendelse inden for de to år.

Jeg vil bare tilsige en meget positiv og fleksibel behandling af det her i udvalget. Jeg kan godt få øje på de besværligheder, der kan være for små partier, som f.eks. ryger ud af Folketinget, og dér har vi jo Kristeligt Folkeparti i frisk erindring. Jeg kan godt se det vanskelige for de små partier i hurtigt at få samlet så mange sammen, at de bliver opstillingsberettiget.

Jeg vil dog sige, at Kristeligt Folkeparti, har jeg lige hørt, har nået det, og de mangler kun at

få godkendt underskrifterne af Indenrigsministeriet. De har været den vanskelige procedure igennem.

Jeg var glad for at høre, at både den konservative ordfører og Fremskridtspartiets ordfører var positive over for det lovforslag, der er fremsat her, eller i hvert fald ønskede at drøfte det i udvalget, og vi vil gøre det samme.

Jette Gottlieb (EL):

Enhedslisten fremsatte ganske rigtigt tidligere et forslag om ændring af valgloven, der sigtede på ikke at gøre det unødigt vanskeligt for et parti at blive opstillingsberettiget. Vi har påpeget, at de regler, der er for indsamling af underskrifter, er så bureaukratiske og krævende, at det reelt er et demokratisk problem. Vi ser det som et problem for fornyelsen og dynamikken i folkestyret, at det er så vanskeligt for nye politiske strømninger at få afprøvet deres opbakning ved et valg.

Vi ser det også som et problem, hvis de etablerede partier gennem stadig mere komplicerede procedurer så at sige lukker butikken for nye initiativer.

I den sammenhæng er det ikke en god idé at argumentere med, at det jo trods alt lykkedes Enhedslisten, og at det også er lykkedes Kristeligt Folkeparti at indsamle underskrifterne. Forholdet er jo nemlig det, at der her er tale om partier, som har været etableret med en organisatorisk struktur og et organisatorisk apparat, der har gjort det muligt at komme igennem den meget vanskelige procedure. Det gælder ikke nye initiativer.

Vores forslag dengang vandt ikke opbakning i Tinget. Det forslag, vi nu har fremsat, tager alene fat på tidsfristerne. Det er altså ikke et forslag, der er sat i forlængelse af den tidligere debat. Det er faktisk et andet problem, vi rejser, og som det er nødvendigt at rejse, da det forrige forslag nu ikke vandt opbakning.

Tidsfaktoren er en del af de problemer, et nyt parti har med de fornødne underskrifter. Det er meget besværlige vandringer, en vælgererklæring må foretage: Fra parti til vælger, til parti, til folkerogister, til vælger, til parti, til Indenrigsministeriet. Det tager altså tid.

Efter Enhedslistens erfaringer kan det nemt tage mange måneder. Jeg er overbevist om, at for de partier, der i sin tid udformede den gældende lov, var det en utilsigtet bivirkning, at tidsfristerne i den grad blev strammet.

Derfor har vi så nu fremsat et forslag, der alene tager sigte på at modvirke denne utilsigtede